*(רישא רבי שמעון) וסיפא רבנן אמר א) רב נביהא דבי כתיל לרב אשי הכי אמר אביי רישא רבי שמעון וסיפא רבנן אמר ב) רבא הכל מודים אשאם נהנה מבשר קדשי קדשים שנטמא ג) *(קודם זריקה) ומאימורי קדשים קלין לאחר שהעלן דפטור פשיטא מאי קא מפסיד מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנטמא באית ליה מצות שריפה לכהנים אימורי קדשים קלין גאיכא מצוה להפוכי בצינורא קמ"ל דלא אמר רבא הא ד) דאמרת כבר קרבה חטאת ילכו לים המלח דהני מילי דאתידע ליה קמי כפרה אבל לאחר כפרה יפלו לנדבה מאי טעמא אין מפרישין מתחלה ה) לאיבוד:

מתני' *הקומץ ו) והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים מועלין בהם משהוקדשו ז) קדשן בכלי והוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה וחייבין עליו משום נותר ומשום טמא ופיגול אין בה *זה הכלל כל שיש לו מתירין אין חייבין ח) עליו משום פיגול ונותר וטמא עד ט) שיקריבו מתירין י) וכל שאין לו מתירין כיון שקידש בכלי חייבין עליו משום נותר וטמא ופיגול אין יא) בה:

גמ'

בעלים רבנן היא דאמרי (א) אין חטאת מתה אלא אותה שאבדה ונמצאת לאחר כפרה יג) *(וכן המעות): הכל מודים. רב ורבי יוחנן דפליגי באפר תפוח: שאם נהנה מקדשי קדשים שנטמאו. אפילו קודם זריקה ומאימורי קדשים קלין יד) לאחר שהעלן על גבי המזבח אפילו קודם שנעשו אפר אבל מעלה כהן האור דפטור ממעילה: פשיטא. דפטור דמאי קא מפסיד דכיון דנטמאו בשר קדשי קדשים לא חזו לא לכהנים ולא לגבוה ובאימורי קדשים קלים נמי הרי כבר העלן ונעשית מצותן ואם תאמר הא אמרינן בפרקין דלעיל (דף ה:) הפגול לעולם מועלין בו ולא פריך מאי קא מפסיד היינו טעמא דמועלין בו הואיל ומרצין לפגולן דחשיב כולי האי דצריך זריקת דמים לקובעו בפגול חשיב נמי דמועלין בו אע"ג דלא מפסיד: מהו דתימא קדשי קדשים שנטמאו. אכתי אית להו מקצת קדושה דבעו שריפה בק"ק כשאר פסולי דקדש ואימורי קדשים קלים נמי שהעלם אכתי אית בהו מצוה להפוכי בצנורא כדי שיהו נשרפין לגמרי ולחייב בהן משום מעילה: קא משמע לן דלא. ואי קשיא לך אמאי אמר יה) רבא אימורי קדשים קלים לאחר שהעלו פטור ממעילה הא אמרינן לעיל לפני תרומת הדשן דכולי עלמא לא פליגי דמועלין בו טו) ואמאי פטור הא לא קשיא התם לעיל מיירי באפר שלה ובאימורי קדשי קדשים דחמירי משום הכי מועלין בהן עד שיצאו לבית הדשן אבל אימורי קדשים קלים דלא חמירי כולי האי משום הכי הנאה מהן לאחר שעלו פטור: האי מילי דאתידע ליה דמעל קמי טז) [כפרה]. קודם שקרבה חטאתו דכיון דהוה ליה להוסיף אלו המעות קרן וחומש על דמי חטאתו דכי הפריש האחת לקרן וחומש לא הפרישו לאיבוד אלא היה יכול להקריבן יז) ודינייהו הוו כחטאת שכיפרו בעליה וילכו לים המלח: אבל. נודע לו שמעל לאחר כפרה יח) לאחר שקרבה חטאתו האי קרן וחומש שהפריש עכשיו אינו מביא מהן שוב חטאתו שכבר כיפרו הבעלים ואם ילכו לים המלח הויין לאיבוד אלא יפלו לנדבה דאין מפרישין תחלה לאיבוד כלומר יט) על מנת שילכו לים המלח הלכך יפלו לנדבה: **מתני'** מנחת כהנים. דכתיב וכל מנחת כהן כליל תהיה: מנחת כהן משיח. היינו חביתי כה"ג: ומנחת נסכים. היינו מנחה הבאה עם הזבח שיש בו נסכים דאין בהן שיריים דכל הני דמתני' כליל נינהו: מועלין בהן משהוקדשו. קדושת פה בעלמא: ופיגול אין בהן. דאין להם מתירין: כ) *[שיש לו מתירין]. כגון שלמים וחטאת ואשם דהדם מתיר האימורין להקטרה והבשר לכהנים או דבר שיש לו מתירין למזבח בלבד כגון עולת העוף כא) ועולת בהמה דהדם מתירן למזבח וכגון שתי הלחם דהדם של כבשים הן מתירין אותן וכגון לחם הפנים דבזיכין מתירין אותו ומנחות שמתירות בקומץ: אין חייבין עליהם משום נותר וטמא ופיגול עד שיקרבו מתירין. דהכי כתיב בפיגול דשלמים לא ירצה ואמרינן (זבחים דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת פיגול וכו' כב) (ויליף נותר וטמא מפגול) [ומשום נותר וטמא נמי אין חייבין עד שיקרבו מתירין כמו פגול דנותר יליף קדש קדש מפגול וטמא יליף (שם דף מה.) חילול [חילול] מנותר]: וכל דבר שאין לו מתירין. כגון כג) הקומץ והלבונה וכו' דהן עצמן מתירין: חייבין עליהן משום נותר וטמא. משום טמא כדאמא לקמן בגמ' וטומאתו עליו ונכרתה בכל הקדשים הכתוב מדבר ומשום נותר דילפינן חילול חילול מטמא אבל חיוב פגול אין בו משום דלא מצינו חיוב פגול אלא בדבר שיש לו מתירין דהא בשלמים כתיב כד) פיגול:

נמ'

סברי שאינה אבודה תרעה ור"ש [סבר] מתה ופלוגתייהו בפ"ב דתמורה (דף טו.) והך דהכא שנודע לו קודם כפרה דמיא להא מילתא דפליגי וא"ת אמאי לא קאמר רישא רבי היא דהא רבי אית ליה בתמורה בפ' ולד חטאת (דף כג.) אליבא דרבי אבל דאם נתכפר באבודה דשאינה אבודה תמות וי"ל דטפי ניחא ליה לאוקמיה רבי שמעון משום דאית ליה דרבי ועדיפא מדרבי דעד כאן לא קאמר רבי כו) דתמות אלא באבודה בשעת הפרשה פירוש שלא נמצאת עד לאחר הפרשה אבל באבודה שלא בשעת הפרשה כז) שמצא עד שלא הפריש מודה רבי דלא אמרינן תמות אלא תרעה אבל ר"ש פליג ארבנן אף במצא קודם הפרשה כדמוכח פ' יש בקרבנות (תמורה דף טו.) בפלוגתא דרבי יהודה ור"ש דמוקי לה באבודה שלא בשעת הפרשה ולהכי מייתי ר"ש ואע"ג דהכא לא הוי כמאן דאבוד שלא בשעת הפרשה מ"מ נקט ר"ש ולא משום דלא מצי אתיא כרבי אלא משום דעדיפא דרבי שמעון מדרבי נקט רבי שמעון כח) ולא נראה כיון דדמיא כך להא דרבי הוה ליה למימר בהדיא רישא רבי לכן נראה לר"י דרישא דווקא כר' שמעון ולא כרבי דהא דאמר רבי (לקמן) תמות היינו בשאין ראויות שתיקן למזבח כגון שמצא קודם הקרבה ולא נראו שתיקן בשעה אחת למזבח כט) אבל הכא דאם לא קרב החטאת היה מוסיף ומביא חטאת שמנה כי נמי קרבה חטאת ונדחה הדמים לא ילכו לים המלח אלא יפלו לנדבה אבל מייתי שפיר מר' שמעון דפליג אדרבנן אף במפריש ל) חטאת לאחריות ואית ליה דאם נתכפר באחת תמות האחרת ואע"ג דבשעת כפרה היו ראויות שתיקן ליקרב או זו או זו ה"נ גבי *דם חטאת אע"ג דאם לא קרב חטאת היו ראויים לא) ליתוסף על החטאת וליקרב מכל מקום כי קרבה חטאת (לא) אמרינן ילכו לים המלח וא"ת והא מודה רבי שמעון במפריש שני ציבורי מעות לאחריות כדמוכח בתמורה (דף כג:) וי"ל דשאני התם שאין דעתו להביא חטאת אלא מצבור האחד אבל הכא דמוסיף הוא על דמי חטאת ילכו לים המלח: **הכל** מודים שאם נהנה מבשר קדשי קדשים שנטמא ומאימורי קדשים קלים לאחר שהעלן דפטור. פירוש שהרי נעשה מצותן ופריך פשיטא מאי קא מפסיד כלומר מה מצוה יש כאן עוד לעשות ואפילו הוו כשרים ומשני מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנטמאו איכא מצות שריפה לכהנים וכן אימורי קדשים קלים מצוה להפוכי בצינורא להפך האימורים בצינור שקורין קרויק"ט על גבי הגחלים כדי לב) לאכלם קמ"ל נראה לפרש דהאי הכל מודים לא קאי ארב ור' דהא לא פליגי אלא היכא לג) ישנו אבל לכ"ע מיחייב ולא שייך לומר דמודים *פטור אלא קאי ארב ורבי יוחנן דפליגי בנהנה מאפר תפוח וקאמר לרבי יוחנן דאמר גבי נהנה מאפר תפוח דמועלין בו היינו משום דבעי בגדי כהונה בהוצאת הדשן ולכך חשיב שפיר לא נעשית מצותו אבל בבשר קדשי קדשים אע"ג דאיכא עוד מצות שריפה לכהנים הוי חשיב שפיר נעשה מצותו דשריפה לא הוי עבודה כיון דלא צריך בשריפה בגדי כהונה וא"ת וגבי אימורי קדשים קלים מאי שנא דודאי הפוכי בצינורא עבודה היא כדאמר (שבועות דף יז:) זר שהפך בצינורא חייב מיתה וי"ל דלא דמי דהתם גבי הוצאת לד) הדשן לא סגי בלאו הכי לה) אבל גבי הפוכי בצנורא סגי בלאו הכי שאם היה רוצה היה מניח ומתאכלין מאליהן בלא היפוך בצינורא כלל וא"ת האי בשר קדשי קדשים שנטמא היכי דמי אי קודם לו) זריקת דמים אמאי אין מועלין והא יוצא דקודם זריקה אמר רבי אלעזר לעיל בספ"ק (דף ו:) דמועלין ואע"ג דטעון שריפה ואפילו ר' עקיבא לא פליג אלא בנהנה לאחר זריקה משום דאתיא זריקה [א] ומפקא מידי מעילה אבל קודם זריקה מודה לז) דמועל דלא חזו והוי קדשי ה' ונראה לפרש [ב] דהכא מיירי בנטמאת לאחר זריקה וקא משמע לן לח) אע"ג דאוכלה מצות שריפה עליה מ"מ מכי זריק חשיב עשיית מצותו כיון דלא צריך בגדי כהונה במצות שריפה כדפי' וא"ת אי משום הא מאי קמ"ל מתני' היא גבי יוצא לט) (לעיל דף ו:) אמר רבי עקיבא [ג] דאין מועלה אף על גב דמצותו בשריפה ואתיא זריקה ומפקה מידי מעילה י"ל [ד] דשאני יוצא דלא יצא כולו ואין מצות שריפה בכל הבשר הלכך האי עשיית מצותו בזריקה אבל הכא נטמא כל בשר הקדשים וס"ד כיון דטעון שריפה בכל הבשר שמועלין בו אף לאחר זריקה דלהכתי לא נעשה מצותו שעדיין טעון שריפה קמ"ל וא"ת [ה] ולמאי לא נקט יוצא מ) י"ל דנקט טומאה משום דעיקר שריפה גבי טומאה כתיב מא) מיהו קשיא דבמתני' תנן גבי עולה דמועלין בה עד שתצא לבית הדשן והכא נמי בבשר קדשי קדשים מאי שנא י"ל דשאני עולה שכולה כליל ואין בה שום אכילה לאדם הלכך לא כלתה מצותה עד שתצא לבית הדשן אבל קדשי קדשים האוכלים לאדם כשנעשית בטהרה מיקרו שפיר עשה מצותו מכי זרק וא"ת מ"מ קשיא הכא דאמרינן באימורי מב) [קדשים] קלים לאחר שהעלן פטור ובמתני' תנן [ו] גבי חטאת ואשם מג) מועלין באימורים עד שיצאו לבית הדשן וי"ל דהתם

מעילה הלכה יא :

מב ב מיי' פ"ו מהל' פסה"מ הלכה ה :

רש"ק מ"ז וגי' נ"ק כגי' ספסר רישא ר"ש וסיפא כו' לרב אשי אין הכי אמר אביי ולשון קושיא הוא

מג ג מיי' פ"ב מהלכות תמידין ומוספין הלכה יג :

מד ד מיי' פ"ד מהל' מעילה הלכה ז :

מה ה מיי' שם פ"א הלכה ג :

מו ו מיי' פי"ח מהלכות שאר אבות הטומאות הלכה יג :

מז ז מיי' פי"ח מהלכות פסה"מ הלכה יז :

מח ח מיי' שם הל' ח :

כהן נ"ק

מט ט מיי' שם הל' יז :

נ"ק מ"ז

דמי חטאת נ"ק

נ"ק מ"ז

דפטור נ"ק

רש"ק מ"ז וגי' נ"ק וכ"ה במשנה

שבועות ל"ג לג

שבועות יז.

זבחים לד.

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וסיפא וכו' דאמרי בתמורה דף כב אין חטאת מתה וכו' לאחר כפרה ואין מתים ולכות לים המלח אלא בנמצאת אחר כפרה כצ"ל:

ופיגול אינו טוב אלא מדבר שיש לו מתירין כגון שלמים כו' נ"ק

◆

שיטה מקובצת

א) אמר ליה רב נביהא סבי כתיל : ב) אמר עולא הכל תיבת רבא נמחק : ג) תיבות קודם זריקה נמחק : ד) הא דאמר מר כבר אות ת' נמחק : ה) מתחילה לאבוד : ו) הקומץ . עי' תוס' מנחות (דף כא ע"א) ד"ה יצאו : ז) משהוקדשו קדשו בכלי : ח) עליהן משום אות ו' נמחק : ט) עד שיקרבו אות י' נמחק : י) וכל שאין לו מתירין כו' ופיגול אין בו קבעיא דומיא דשלמים מה שלמים דיש בהם מתירין חייבין עליהם משום פיגול דעיקר פיגול בשלמים כתיב אף כל שיש להם מתירין לאפוקי באלו דהם מתירין עצמן . תוס' חסר מן הדפוס . מהר"ש ז"ל : יא) אין בו

◆

רבינו גרשום

לבדק הבית קרבנות הצבור לנדבת צבור . הכי קאמר מה שנותנה מקרבנות מזבח יפלו לנדבה למזבח ומקדש בדק הבית ישלם לנדבה דבדק הבית ומקרבנות צבור לנדבת צבור לשופרות . רישא דאמר דילכו לים המלח רבי שמעון היא דאמר חטאת שכיפרו בעליה תמות : וסיפא . דקתני קרבנות מזבח למזבח : רבנן . היא דאמרי דאין חטאת מתה אלא אותה (כפרה) [שאבדה] ונמצאת לאחר [כפרה] וכן המעות : שאם נהנה מבשר ק"ק שנטמאו לפני זריקה ומאימורי קדשים קלים לאחר שהעלן על גבי המזבח . אפילו קודם שנעשו אפר פטור : פשיטא . דפטור מאי קא מפסיד לכהנים ולא לגבוה קא מפסיד קדשי קדשים שנטמא . [illegible] ואימורי קדשים קלים . [illegible] משום מעילה : קמ"ל דלא . [illegible]

[illegible]